

πώς είν' άρρωστη.

- Που πονάει;

- Δεν τὸ λείει. Εἶνε τυλιγμένη ὀλόκληρη... Δεν θέλει νὰ τὴν ζυγώσουν... Λείει προπάντων πὼς δὲν θέλει ν' ἀνησυχῆσιν κανεὶς γι' αὐτὴν κι' ὅτι δὲν ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ τίποτε...

Αὐτὰ τὰ νέα, καθὼς καὶ τὸ περιστατικὸ τῆς νύχτας, ἔγιναν γνωστὰ στὸ χωριὸ πὺ ἀναστατώθηκε ὀλόκληρο. Ὁ Φελίπε κ' οἱ σύντροφοὶ του, καμάρωναν καὶ ἦσαν τρομαγμένοι συγχρόνως.

- Αὐτὴ τὴν καταραμένη, χτύπησε τὸ μαχαίρι! ἔλεγαν. Πρέπει νὰ ἐπωφεληθοῦμε ἀπ' αὐτὴ τὴν εὐκαιρία.

- Καὶ ἀπὸ τὴν ἀπουσία τοῦ Μιγκουέλ.

Πραγματικὰ, τὴ νύχτα, ὁ Μιγκουέλ Σάντσεθ εἶχε φύγει γιὰ τὴ Λέριντα, τὴ γειτονικὴ πολιτεία. Ἄν ἦταν αὐτὸς ἐκεῖ, δὲν θὰ τολμοῦσαν νὰ κάνουν τίποτε, γιὰ τὸν φοβόντουσαν. Ἦξεραν τὶς σχέσεις του μετὰ τὴν Πία κ' ἤξεραν ὅτι ἡ νέα γυναίκα περνοῦσε ὄρες ὀλόκληρες σπῖτι του, λέγοντας πὼς περιποιεῖται τὴ γρηῃ μητέρα του, πὺ τὴν εἶχε μαγέψει κι' αὐτὴν καὶ πὺ ὅλη τὴν ἡμέρα μουρμούριζε μ' ἀγάπη τὸνομά της.

- Πρέπει νὰ ἐπωφεληθοῦμε...

- Ναί!... Ναί!...

Ἡ Κυριακὴ πέρασε, καθὼς καὶ ἡ Δευτέρα. Ἡ Πία δὲν εἶχε ξαναφανῆ. Κανένας δὲν τολμοῦσε νὰ πάη στὸν παλιὸ μῦλο. Μὰ τὸ μῖσος ἐναντίον τῆς «μάγισσας» μεγάλωνε ὅσο οἱ χωρικοὶ ἔβλεπαν τὶς μαραμένες ἐλῆές του καὶ τοὺς σταύλους τοὺς πὺ εἶχαν ἀδειάσει σχεδὸν ἀπὸ τὰ ζῶα.

Ποίους ἔκανε τάχα, τὴν Τρίτη τὸ βράδυ τὴ φριχτὴ πρότασι; Κανένας δὲν θὰ μποροῦσε νὰ τὸ πῆ. Ἡ ἰδέα ἦρθε ἴσως σὲ ὄλων τὸ μυαλὸ συγχρόνως. Τὸ στόμα πὺ μίλησε πρῶτο, μίλησε γιὰ λογαριασμὸ ὄλων.

- Πρέπει νὰ θάλουμε φωτιὰ στὸν παλιὸ μῦλο!

- Νὰ τὰ καταστρέψουμε ὅλα!

- Αὐτὴν καὶ τὰ μαγικὸ της, καὶ τοὺς τοίχους πὺ τὰ κλείσαν!

- Ἡ πληγὴ τῆς εὐτυχῶς θὰ τὴν ἐμποδίσῃ νὰ σωθῆ.

Μερικοὶ, πὺ πονόψυχοι, διαμαρτυρήθηκαν, μὰ κανεὶς δὲν τοὺς ἄκουσε.

Κατὰ τὶς ἔντεκα, μέσ' στὸ βαθὺ σκοτάδι τῆς νύχτας, μέσ' στὴν ἀπόλυτη σιωπῆ, μερικοὶ ἄντρες τράβηξαν γιὰ τὸ μῦλο. Εἶχαν φορτωμένα στὴ ράχι τοὺς δεμάτια πὺ τὰ θάλασαν μπροστὰ στὴν πόρτα του. Ἔβαλαν κι' ἄλλα στὸ ὑπόστεγο, ὅπου θρῖσκόντουσαν καὶ μερικά ξύλα ἀπ' τὸ παλιὸ ἐλαιοτριβεῖο, ποτισμένα στὸ λάδι πὺ θὰ φούντωναν ἀμέσως...

Στὸ χωριὸ, στὰ παράθυρα τῶν σπιτιῶν ἢ στὰ κατώφλια τοὺς, ἢ γυναῖκες κύτταζαν ἀχόρταγα κατὰ τὸ μῦλο... Ἡ ἀναμονὴ τοὺς δὲν θάσταξε πολλὴ ὥρα. Ἐξαφνα δυὸ πελώριες γλῶσσες φωτιᾶς ξεπετάχθηκαν ἀπ' αὐτόν... Ἀμέσως τὰ δοκάρια τῆς στέγης, παλῆα καθὼς ἦσαν, ἀρχισαν νὰ καίγονται.

Τότε, αὐτοὶ πὺ εἶχαν θάλει τὴ φωτιὰ, ἄκουσαν τὸ παντζούρι ἑνὸς παραθύρου νὰ ἀνοίγῃ. Ἡ Πία παρουσιάστηκε σ' αὐτὸ, σάν τρελλὴ ἀπ' τὸν τρόμο της. Φοροῦσε ἕνα παλιὸ πουκάμισο, μὴ φούστα ἀπὸ μαλλὶ κόκκινο καὶ φώναζε, ζητώντας βοήθεια. Μὰ ὅταν στὶς λάμπεις τῆς φωτιᾶς εἶδε ὄλους αὐτοὺς τοὺς ἄντρες συγκεντρωμένους γύρω ἀπὸ τὸ μῦλο, φαίνεται πὼς τὰ κατάλαβε ὅλα γιὰ τὴν σὴ σάωσε ἀμέσως. Δίστασε μὴ στιγμῆ, ἔπειτα κάθησε στὸ παράθυρο, ἀρπάχτηκε ἀπ' τὴν ἀμπάρα καὶ γλύστρησε κάτω, πέφτοντας καταγῆς.

- Φεύγει! Θὰ μᾶς ξεφύγῃ!

Μὰ ἡ νέα κόρη ἐξακολουθοῦσε νὰ μένη ξαπλωμένη κάτω. Ὁ ἄνεμος δὲν ἔφερε τὶς φλόγες ἀπ' αὐτὴ τὴ μεριά. Ἔτσι μπόρεσαν νὰ τὴν πλησιάσουν καὶ νὰ δοῦν ὅτι τὰ ὠραία γυμὰ μπράτσα της καὶ οἱ ὦμοι της δὲν εἶχαν κανένα ἔχνος πληγῆς.

Τότε ὄλοι ψιθύρισαν μὲ κατάπληξι κι' ἀγανάκτησι:

- Σὰν μάγισσα πὺ εἶνε ἐξαφάνισε τὴν πληγὴ της.

Καὶ καθὼς ἐκεῖνη ἀνοίξε τὰ μάτια της, ἀρχισαν νὰ τὴν

θρίζουν καὶ νὰ τὴν ρωτᾶνε:

- Θὰ μᾶς πῆς ποιά ἦταν ἡ ἀρρώστεια σου;

Ἐκεῖνη τότε τοὺς ἀπάντησε ἀπλᾶ μὲ μὴ ἀπέραντη περίφρονησι στὸ βάθος τῶν ὠραίων της ματιῶν:

- Περιμένετε νὰ ξημερώσῃ!

Καὶ τράβηξε κατὰ τὸ δρόμο, χωρὶς κανεὶς νὰ τολμήσῃ νὰ τὴν ἀγγίξῃ. Ὡστόσο ὄλοι τὴν παρακολουθοῦσαν ἀπὸ μακριὰ.

Σὲ λίγα ὁ ἥλιος ἀνάτειλε καὶ συγχρόνως ἀκούστηκε θόρυβος κουδουνιῶν. Ἦταν τὸ λεωφορεῖο πὺ ἐρχόταν ἀπὸ τὴ γειτονικὴ πολιτεία. Σταμάτησε στὴν εἰσοδο τοῦ χωριοῦ καὶ ὁ Μιγκουέλ Σάντσεθ κατέβηκε ἀπ' αὐτὸ, μὲ τὴν πράσινη μαντήλα του μὲ τὰ μακριὰ κρόσσια τυλιγμένη γύρω ἀπ' τὸν ὦμο του. Ἀμέσως, βλέποντας τὴν Πία σ' αὐτὰ τὰ χάλια καὶ τόσο κόσμο πίσω της τρόμαξε. Ἐτρεξε πρὸς τὴν νέα κόρη. Μὰ ἐκεῖνη τὸν σταμάτησε, ἀπλώνοντας τὰ μπράτσα της.

- Μιγκουέλ! τοῦ εἶπε. Ὡ Μιγκουέλ, πρὶν μὲ ζυγώσης, γιὰ νὰ μὴν ὑποθέσῃ κανεὶς ὅτι σοῦ μίλησα μὲ σιγανὴ φωνή, πές τους τί σοῦ ὠρκίστηκε τὸ βράδυ τῆς ἀναχωρησεῶς σου.

Τότε ὁ Μιγκουέλ φώναξε γιὰ νὰ τὸν ἀκούσουν ὄλοι:

- Ἀνόητοι!... Ἀνόητοι καὶ θλάκες!... Δεν ξέρω ἀκόμα τί συμβαίνει, μὰ ξέρω ὅτι μπορᾶ νὰ σᾶς φωνάξω

ἔτσι... Ἀπὸ καιρὸ τώρα, εἶχα μαντέψει τὴν κακία σας καὶ τὸ μῖσος σας ἐναντίον τῆς φτωχῆς αὐτῆς νέας. Ὅταν ἀποφάσισα νὰ πάω στὴν πολιτεία, ἔτρεμα τόσο ν' ἀφήσω μόνη ἐδῶ τὴν Πία, τὴν πολυαγαπημένη μνηστὴ μου, ὥστε δὲν ἤθελα νὰ φύγω. Μὰ τὸ ταξίδι αὐτὸ ἦταν ἀπαραίτητο. Ἡ Πία μὲ κατάλαβε. Μὲ ἰκέτευσε καὶ μοῦ εἶπε νὰ μὴ φοβᾶμαι τίποτε. Καὶ γιὰ νὰ φύγω ἤσυχος, μοῦ ὠρκίστηκε

στὴν ἀγάπη μας, ὅτι ὅσο θὰ ἔλειπα, δὲν θὰ ἐβγαίνει καθόλου ἀπ' τὸ μῦλο της καὶ θάπεφτε στὸ κρεβάτι, κανοντας τὴν ἀρρωστὴ.

Ἄφου ὁ Μιγκουέλ εἶπε αὐτὰ τὰ λόγια, ἡ Πία τοῦ ἐπέτρεψε νὰ πάη κοντὰ της. Τὴν ἐκλείσε τότε μέσ' στὰ δυὸ μπράτσα του καὶ τῆς εἶπε:

- Ὡ ψυχὴ μου...

Τί σοῦ ἔκαναν;

- Σὲ μένα; Τίποτε, ἀπάντησε χαμογελώντας περήφανα. Μὰ σκότωσαι τὴ φτωχὴ μου σκύλα, τὴν Πάκα, πὺ τὴν ἄφηνα νὰ θγαίνῃ ἔξω τὶς νύχτες μόνο, γιὰ νὰ μὴ τῆς κάνουν κακὸ τὴν ἡμέρα.

Τότε ὄλος ὁ κόσμος ξαναγύρισε στὰ σπῖτια του, ντροπιασμένος, μὴ τολμώντας νὰ πῆ τίποτε... Καὶ πίσω, μακριὰ ἀπ' τὸ κοπάδι αὐτὸ τῶν ταπεινῶν ἀνθρώπων, πηγαινίαν σιγὰ - σιγὰ ὁ Μιγκουέλ μὲ τὴν Πία, πὺ τὴν εἶχε τυλίξει μὲ τὴν πράσινη μαντήλια του.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΕΙΔΗΣΟΥΛΕΣ

Ἡ ΣΥΖΥΓΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΛΙΓΝΟΥ

Ὁ Στὰν Λῶρελ, ὁ διάσημος Λιγνὸς καὶ ἀχώριστος σύντροφος τοῦ Χοντροῦ, δὲν γνώρισε μέχρι σήμερα τὴν συζυγικὴ εὐτυχία. Ἡ πρώτη του γυναίκα τὸν ἐγκατέλειψε μὲ τὸ δικαιολογητικὸ ὅτι ὁ σύζυγός της δὲν πῆγαινε τακτικὰ σπῖτι καὶ ὅτι συχνά, πολὺ συχνά τὴν ἄφηνε νὰ κοιμᾶται μόνη... Ἐπὶ πλέον, δὲν μποροῦσε νὰ ὑποφέρῃ τὸν δύσθυμο καὶ μελαγχολικὸ χαρακτήρα του!... Ὁ ἀτυχῆς Λιγνὸς ὑποχρεώθηκε νὰ καταβάλλῃ στὴν γυναίκα του μὴ μὲγάλῃ χρηματικὴ ἀποζημίωσι, ἀφού τὸ δικαστήριον ἔκρινε ὅτι ἡ διάστασις προήλθε ἐξ ὑπαιτιότητός του. Ὑστερ' ἀπὸ λίγο καιρὸ ξαναπαντρεύτηκε... γιὰ νὰ μὴ στὰ ἴδια θάσασα! Πράγματι καὶ ἡ δευτέρα σύζυγός του ὑπέβαλε αἰτησι διαζυγίου, ἰσχυριζομένη ὅτι ὁ ἄντρας της εἶνε σὲ ἀφάνταστο βαθμὸ νευρικός καὶ ὀξύθυμος!...

Ποίους θὰ τὸ περίμενε αὐτὸ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο πὺ κάνει ὄλον τὸν κόσμον νὰ γελᾷ μὲ μὴ ἀπλὴ χειρονομία του;